

খোতবা জুমা

আঁহজৰত (ছাঃ)ৰ আল্লাহৰ প্ৰতি ভালপোৱাৰ ঈমান উদ্দীপক ঘটনাসমূহৰ বৰ্ণনা

ছৈয়দিনা হজৰত আমিরুল মোমিনিন খলিফাতুল মছীহ আল-খামিছ (আইঃ)য়ে ২৩
জানুৱাৰী ২০২৬ চনত মহজিদ মোবাবক ইছলামাবাদ ইউ.কেত প্ৰদান কৰা জুমাৰ
খোতবাৰ সাৰাংশ

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ
مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. مَلِكِ يَوْمِ
الدِّينِ. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ. اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ. صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ
الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ.

তাছাছদ তাউজ আৰু ছুৰা ফাতিহা পাঠৰ পিছত হজৰত আনোৱাৰ (আইঃ)য়ে কৈছে যে আঁহজৰত
(ছাঃ)ৰ জীৱনীৰ কথা বৰ্ণনা চলি আছে। বিগত খোতবাত আঁহজৰত (ছাঃ)ৰ আল্লাহৰ প্ৰতি ভালপোৱাৰ
কথা উল্লেখ হৈ আছিল। এই সন্দৰ্ভত আজি মই কিছু বিস্তৃতভাৱে বৰ্ণনা কৰিম। তেখেত (ছাঃ)ৰ
উপাসনাৰ পদ্ধতি আৰু ইয়াৰ সৌন্দৰ্যতা আগতে বৰ্ণনা কৰা হৈছিল। আজি হাদীছসমূহৰ উদ্ধৃতি, লগতে
হজৰত মছীহ মাওউদ (আঃ)য়ে যিদৰে আঁহজৰত (ছাঃ)ৰ স্থান, মৰ্যাদা আৰু আল্লাহৰ প্ৰতি ভালপোৱাৰ
মানচিত্ৰ অংকন কৰিছে সেই সন্দৰ্ভত কিছু উদ্ধৃতি উপস্থাপন কৰিম।

হজৰত হজায়ফা (ৰাঃ)য়ে বৰ্ণনা কৰিছে যে মই নবী কৰিম (ছাঃ)ৰ সৈতে এটা ৰাতি নামাজ
পঢ়িছিলোঁ, তেখেত (ছাঃ)য়ে ছুৰা বাকাৰাবে নামাজ আৰম্ভ কৰিছিল। মই ভাবিছিলো যে তেখেত
(ছাঃ)য়ে এশ আয়াত পাঠ কৰাৰ পিছত ৰুকু কৰিব, কিন্তু তেখেত (ছাঃ)য়ে সেয়াও অতিক্ৰম কৰিলে।
ইয়াৰ পিছত মই ভাবিলো যে এতিয়া তেখেত (ছাঃ)য়ে ৰুকু কৰিব, তেখেত (ছাঃ)য়ে সেয়াও অতিক্ৰম
কৰিলে, ইয়াৰ পিছত তেখেত (ছাঃ)য়ে ছুৰা নিছা পাঠ কৰা আৰম্ভ কৰি শেষ কৰিলে। ইয়াৰ পিছত
তেখেত (ছাঃ)য়ে ছুৰা আল ইমৰান আৰম্ভ কৰি শেষ কৰিলে। তেখেত (ছাঃ)য়ে অতি লাহে লাহে আৰু
স্থিৰভাৱে আয়াতসমূহ আবৃত্তি কৰিছিল। যেতিয়া তেখেত (ছাঃ)য়ে তছবিহ থকা আয়াত পাঠ কৰিছিল,
তেতিয়া তছবিহ কৰিছিল। যেতিয়া তেখেত (ছাঃ)য়ে কোনো প্ৰশ্নবোধক আয়াত পাঠ কৰিছিল, তেতিয়া

প্ৰশ্ন সুধিছিল। যেতিয়া আল্লাহৰ আশ্ৰয় বিচৰা আয়াত পাঠ কৰিছিল, তেতিয়া আল্লাহৰ আশ্ৰয় বিচাৰিছিল। ইয়াৰ পিছত তেখেত (ছাঃ)য়ে ৰুকু কৰি কৈছিল, **ছুবহানা ৰাববিল আজিম**, অৰ্থাৎ মোৰ প্ৰতিপালক অতি পৰিত্ৰ আৰু মহান। তেখেত (ছাঃ)ৰ ৰুকু আৰু কিয়ামৰ সময় একেই আছিল, দীঘলীয়া ৰুকু কৰিছিল, ইয়াৰ পিছত **ছামিআল্লাহ্ লিমান হামিদাহ্** কৈছিল, অৰ্থাৎ আল্লাই তেওঁৰ কথা শুনিছে যিয়ে সেইজনৰ প্ৰশংসা কৰিছে। ইয়াৰ পিছত তেখেত (ছাঃ)য়ে ৰুকুৰ দৰেই দীঘলীয়া কিয়াম কৰিছিল, ইয়াৰ পিছত তেখেত (ছাঃ)য়ে ছিজদা কৰি কৈছিল, **ছুবহানা ৰাববিল আলা**, মোৰ খোদা পৰিত্ৰ অতি মহান। তেখেত (ছাঃ)ৰ ছিজদা কিয়ামৰ সমানেই আছিল।

এইদৰে হজৰত আয়শা (ৰাঃ)য়ে বৰ্ণনা কৰিছে যে এটা ৰাতি তেখেত (ছাঃ)য়ে কোৰআন মজিদৰ এটা আয়াত পাঠ কৰি কিয়াম কৰিছিল। চাহাবসকলৰ বৰ্ণনা অনুসৰি তেখেত (ছাঃ)য়ে কেইবাটাও দীঘলীয়া ছুৰা পাঠ কৰিছিল আৰু ইয়াতে এটা আয়াত পাঠ কৰি কিয়াম কৰিছিল। এইদৰে হজৰত আবু জৰ (ৰাঃ)য়ে বৰ্ণনা কৰিছে যে নবী কৰিম (ছাঃ)য়ে যেতিয়া উপাসনাৰ বাবে থিয় হৈছিল তেতিয়া ৰাতিপূৱালৈকে এটা আয়াতেই বাৰে বাৰে পাঠ কৰিছিল, সেয়া এই যে যদি তুমি তেওঁলোকক শাস্তি দিয়া, তেওঁলোক হৈছে তোমাৰেই ভৃত্য, আৰু যদি তুমি তেওঁলোকক ক্ষমা কৰা, তেন্তে নিশ্চয় তুমি বিজয় প্ৰদানকাৰী আৰু সৰ্বজ্ঞানী।

আকৌ হজৰত আয়শা (ৰাঃ)য়ে বৰ্ণনা কৰি কৈছে যে বহুলে কৰিম (ছাঃ)ৰ সময়ত সূৰ্যগ্ৰহণ হৈছিল, তেতিয়া বহুলে কৰিম (ছাঃ)য়ে নামাজ পঢ়াইছিল। তেখেত (ছাঃ)য়ে দীঘলীয়া কিয়াম, ৰুকু আৰু ছিজদা কৰাৰ পিছত নামাজ শেষ কৰিছিল, তেতিয়া সূৰ্যৰ পোহৰ জিলিকি উঠিছিল। ইয়াৰ পিছত তেখেত (ছাঃ)য়ে লোকসকলক সম্বোধন কৰি খোতবা প্ৰদান কৰিছিল। তেখেত (ছাঃ)য়ে আল্লাহৰ প্ৰশংসা আৰু মহিমা বৰ্ণনা কৰিছিল। ইয়াৰ পিছত কৈছিল, সূৰ্য আৰু চন্দ্ৰ আল্লাহৰ নিদৰ্শন, এই দুয়োটা কোনো ব্যক্তিৰ মৃত্যু বা কাৰো জীৱনৰ বাবে গ্ৰহণ নালাগে। গতিকে তোমালোকে যেতিয়া সূৰ্য আৰু চন্দ্ৰক দেখিবা, তেতিয়া আল্লাহৰ মহিমা বৰ্ণনা কৰিবা। আল্লাহৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিবা, নামাজ পঢ়িবা, দান বৰঙণি কৰিবা। আকৌ কৈছে, হে মহম্মদ (ছাঃ)ৰ উম্মত! আল্লাহৰ দাস বা দাসীসকলৰ মাজত যিয়ে ব্যভিচাৰ কৰে, তেওঁৰ ওপৰত আল্লাহ তা'লাতকৈ অধিক ঈৰ্ষা কৰা আন কোনোবা নাই। ইয়াৰ পিছত তেখেত (ছাঃ)য়ে কয়, হে মহম্মদ (ছাঃ)ৰ উম্মত! খোদাৰ শপত! তোমালোকে যদি মই জনা কথাবোৰ জানিলাহেঁতেন তেন্তে বহুত ক্ৰন্দন কৰিলাহেঁতেন আৰু কম হাঁহিলাহেঁতেন। তেখেত (ছাঃ)য়ে পুনৰায় কৈছিল, শ্ৰৱণ কৰক, মই তোমালোকক বুজাই দিয়া নাইনে?

হজৰত আনোৱাৰ (আইঃ)য়ে কৈছে যে তেখেত (ছাঃ)য়ে খোদাৰ ফালে ঘূৰি যোৱা, খোদাৰ উপাসনা কৰা আৰু সেইজনৰ ফালে প্ৰণিপাত কৰাৰ প্ৰতি মনোযোগ আকৰ্ষণ কৰি কৈছে, ইয়াতেই তোমালোকৰ জীৱন নিহিত। তোমালোকে যদি ইয়াৰ গভীৰতা জানিব পাৰা, যিদৰে মই জানিব পাৰিছো, তেন্তে তোমালোকে হাঁহি বন্ধ কৰিলাহেঁতেন, অধিক ক্ৰন্দন কৰিলাহেঁতেন আৰু আল্লাহ তা'লাৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিলাহেঁতেন। আমাক অধিক দোৱাৰ প্ৰতি মনোযোগ আকৰ্ষণ কৰিছে, গতিকে দোৱাৰ প্ৰতি মনোযোগ দিয়া উচিত আৰু আল্লাহ তা'লাৰ সৈতে বিশেষ সম্পৰ্ক গঢ়ি তোলা উচিত।

হজৰত আনোৱাৰ (আইঃ)য়ে কৈছে, এইদৰে তেখেত (ছাঃ)ৰ বৃহৎ কাম সমূহো আল্লাহ তা'লাৰ

নিৰ্দেশ অবিহনে কৰা নাছিল, যেতিয়াই আল্লাহৰ আদেশ হৈছিল তেতিয়া সেই কাম কৰিছিল। আমি দেখিবলৈ পাপুঁ যে মক্কাবাসীৰ পৰা তীৰ নিৰ্যাতন হোৱা সত্ত্বেও তেখেত (ছাঃ)য়ে মক্কা তেতিয়ালৈকে এৰা নাছিল, যেতিয়ালৈকে তেখেতৰ ওপৰত আল্লাহৰ ওহী অৱতীৰ্ণ হোৱা নাছিল তথা ওহীৰ জৰিয়তে তেখেত (ছাঃ)ক মক্কা এৰি যোৱাৰ আদেশ হোৱা নাছিল। মক্কাবাসীৰ তীৰ নিৰ্যাতনৰ ফলত তেখেত (ছাঃ)য়ে যেতিয়া চাহাবা সকলক হাবশাৰ ফালে প্ৰব্ৰজন কৰাৰ অনুমতি দিছিল, তেতিয়া চাহাবাসকলে তেখেত (ছাঃ)ক তেওঁলোকৰ লগতে যাবলৈ অনুৰোধ কৰিছিল। তেতিয়া তেখেত (ছাঃ)য়ে কৈছিল যে এতিয়ালৈকে খোদা তা'লাৰ ফালৰ পৰা মোক আদেশ হোৱা নাই।

আল্লাহৰ সৈতে ভালপোৱা সন্দৰ্ভত তায়েফৰ যাত্ৰাৰ সময়ত তেখেত (ছাঃ) আঘাতপ্ৰাপ্ত হোৱাৰ ঘটনা ইতিহাসত বৰ্ণিত আছে। ১০ নবৰীত আবু তালিবৰ মৃত্যুৰ পিছত কুৰাইশ্ব সকলে যেতিয়া তেখেত (ছাঃ)ৰ ওপৰত পুনৰায় অত্যাচাৰ আৰম্ভ কৰিছিল, তেতিয়া তেখেত (ছাঃ)য়ে তায়েফৰ ফালে যাত্ৰা কৰিছিল, তেখেত (ছাঃ)দহ দিনলৈকে তায়েফত অৱস্থান কৰি ইছলামৰ প্ৰচাৰ চলাইছিল। কিন্তু কোনেও তেখেত (ছাঃ)ৰ আমন্ত্ৰণ গ্ৰহণ কৰা নাছিল। ছহীহ বুখাৰীত এই ঘটনাৰ বিষয়ে উল্লেখ আছে যে হজৰত আয়শা (ৰাঃ)য়ে নবী কৰিম (ছাঃ)ক সুধিছিল যে আপোনাৰ জীৱনত উহুদৰ দিনতকৈ অধিক কঠোৰ আন কোনো দিনৰ সন্মুখীন হৈছিলনে? তেখেত (ছাঃ)য়ে কৈছিল যে আকবাৰ দিন অধিক কঠোৰ আছিল, অৰ্থাৎ তায়েফত যেতিয়া মই ইবনে আবদে বা লায়ল বিন আবদে কুলালৰ সন্মুখীন হৈছিলো। মই যিটো বিচাৰিছিলো তেওঁ তাৰ উত্তৰ দিয়া নাছিল, তেতিয়া মই তাৰ পৰা গুচি আহি চিন্তিত হৈ পৰিছিলোঁ। মই এই চিন্তাৰে গৈ আছিলো, যেতিয়া মই কাৰ্ণুল ছাআলিব গৈ পালো, তেতিয়া মোৰ এই চিন্তিত অৱস্থা দূৰ হৈছিল, তেতিয়া মই নিজৰ মূৰ ওপৰলৈ উঠাই দেখা পালো যে এটা ডাৰৰে মোৰ ওপৰত ছাঁ বনাই ৰাখিছে, সেই ডাৰৰত জিব্ৰাইলক দেখা পালো, জিব্ৰাইলে মোক মাত দি ক'লে, আল্লাই তোমাৰ বিষয়ে তোমাৰ জাতিৰ কথা শুনিছে, তোমাৰ ফালে পাহাৰৰ ফিৰিস্তা পঠিয়াইছে। গতিকে তুমি তেওঁলোকৰ বিষয়ে যি বিচৰা, আদেশ দিয়া। আঁহজৰত (ছাঃ)য়ে কৈছে যে ইয়াৰ পিছত পাহাৰৰ ফিৰিস্তাই মোক মাত দি ছালাম জনালে। ইয়াৰ পিছত কলে যে হে মহম্মদ (ছাঃ), আপুনি তেওঁলোকৰ বিষয়ে যি নিৰ্দেশ প্ৰদান কৰিব বিচৰা, সেই নিৰ্দেশ প্ৰদান কৰক। যদি আপুনি ইচ্ছা কৰে, তেন্তে এই দুয়োটা পাহাৰ একেলগ কৰি দিব পাৰো। তেতিয়া নবী কৰিম (ছাঃ)য়ে কলে যে নহয়, মই আশা কৰো আল্লাহ তেওঁলোকৰ সন্তানৰ পৰা এনেকুৱা লোক সৃষ্টি কৰিব, যিসকলে এক আল্লাহৰ উপাসনা কৰিব আৰু সেইজনাৰ সৈতে কোনো অংশী নাপাতিব। হুজুৰ আনোৱাৰ (আইঃ)য়ে কৈছে যে তেখেত (ছাঃ)ৰ সহানুভূতি বিজয় লাভ কৰিছিল আৰু তেখেত (ছাঃ)য়ে সেই জাতিক ৰক্ষা কৰিছিল, মক্কা বিজয়ৰ পিছত তেওঁলোকৰ সন্তান-সন্ততিসকলে ইছলাম গ্ৰহণ কৰিছিল।

হজৰত মছীহ মাওউদ (আঃ)য়ে আঁহজৰত (ছাঃ)ৰ স্থান আৰু মৰ্যাদাৰ বিষয়ে বৰ্ণনা কৰি কৈছে যে সেই সৰ্বোচ্চ পোহৰ যিটো মানুহক প্ৰদান কৰা হৈছিল অৰ্থাৎ পৰিপূৰ্ণ মানৱক; সেয়া ফিৰিস্তাসকলৰ মাজত নাছিল, নক্ষত্ৰসমূহৰ মাজত নাছিল, চন্দ্ৰত নাছিল, সূৰ্যত নাছিল, পৃথিৱীৰ সমুদ্ৰত নাছিল, নদীত নাছিল, সেই ৰুবী, পান্না, হীৰা আৰু মুকুতাতো নাছিল। সেয়া কোনো পাৰ্থিৱ জগতত আৰু আকাশতো নাছিল। সেয়া কেৱল মানৱৰ মাজত আছিল। অৰ্থাৎ পৰিপূৰ্ণ মানৱৰ মাজত; যিজন সম্পূৰ্ণ আৰু পৰিপূৰ্ণ,

সৰ্বোচ্চ আৰু উচ্চতম ব্যক্তি আমাৰ প্ৰিয় নবী মহম্মদ মুস্তাফা (ছাঃ)ৰ মাজত আছিল। গতিকে, সেই পোহৰ সেই মানৱক প্ৰদান কৰা হৈছে, যিজন তেখেতৰ ৰঙত ৰঙীন হৈ উঠিছে অৰ্থাৎ সেই লোকসকলক যিসকল কিছু পৰিমাণে তেখেতৰ সমকক্ষ।

এই সন্দৰ্ভত হজৰত মছীহ মাওউদ (আঃ)ৰ অধিক অন্তৰ্দৃষ্টিসম্পন্ন উদ্ধৃতি দাঙি ধৰাৰ পিছত হজুৰ আনোৱাৰ (আইঃ)য়ে কয় যে আঁহজৰত (ছাঃ)ৰ উচ্চ স্থান আৰু মৰ্যাদাৰ সেই স্তৰ হজৰত মছীহ মাওউদ (আঃ)ক প্ৰদান কৰা হৈছে আৰু তেখেত (আঃ)য়ে আমাৰ বাবে সেয়া বৰ্ণনা কৰিছে। ইয়াৰ পিছতো আমাৰ বিৰোধীসকলে আমাক কয় যে আমি নাউজুবিল্লাহ ! আঁহজৰত (ছাঃ)ক অপমান কৰি হজৰত মছীহ মাওউদ (আঃ)ক অধিক মৰ্যাদা প্ৰদান কৰোঁ। আল্লাহ তা'লা তেওঁলোকৰ বেয়াৰ পৰা প্ৰতিজন আহমদীক নিৰাপদে ৰাখক।

হজুৰ আনোৱাৰ (আইঃ)য়ে আঁহজৰত (ছাঃ)ৰ অন্ধকাৰ ৰাতিৰ গৃহীত দোৱাৰ প্ৰভাৰ বৰ্ণনা কৰি কয় যে নিজৰ ব্যক্তিগত অভিজ্ঞতাৰ ফলত দেখা পাই আছো দোৱাৰ প্ৰভাৰ পানী আৰু জুইতকৈয়ো অধিক বেছি; অৰ্থাৎ উপাদানসমূহৰ মাজত এনে কোনো বস্তু নাই, যিবোৰে দোৱাৰ দৰে মহান প্ৰভাৰ পেলাব পাৰে। শেষত হজুৰ আনোৱাৰ (আইঃ)য়ে এই সন্দৰ্ভত দোৱা কৰে যে আল্লাহ তা'লা আমাক সেই পথত পৰিচালিত কৰি গৃহীতমূলক দোৱাৰ সৌভাগ্য দান কৰক, আৰু প্ৰকৃতপক্ষে দোৱা কৰাৰ সৌভাগ্য দান কৰক, বাস্তৱতে সেই প্ৰকৃত মোমিন বনাওক, যিসকলে দোৱাৰ মৰ্ম বুজি পাই আঁহজৰত (ছাঃ)ৰ আদৰ্শৰ ওপৰত পৰিচালিত হ'ব পাৰে।

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ مُحَمَّدًا وَنَسْتَعِيْنُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَتُوْمِنُ بِهٖ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرِ اَنْفُسِنَا
وَمِنْ سَيِّئَاتِ اَعْمَالِنَا مَنْ يُّهْدِيْهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهٗ وَمَنْ يُضِلِّهٗ فَلَا هَادِيَ لَهٗ وَنَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ
وَنَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ. عِبَادَ اللّٰهِ رَحِمَكُمُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسَانِ وَاِيْتَاءِ ذِي الْقُرْبٰى
وَيَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَاۗءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ اذْكُرُوْا اللّٰهَ يَذْكُرْكُمْ وَاَدْعُوْهُ يَسْتَجِبْ
لَكُمْ وَلِذِكْرِ اللّٰهِ اَكْبَرُ .

ASSAMESE KHULASA KHUTBA JUMA HUZUR ANWAR aba 23 JANUARY 2026

BOOK POST (PRINTED MATTER)

TO,

.....
.....
.....